

[Gideon.]

civile strafferetspleje, at de juridisk sagkyndige personer, nemlig forsvareren og auditøren, skulle træffe afgørelse vedrørende tiltalspørgsmålet i de militære straffesager og ikke som nu de militære rettergangschefer. En sådan omlægning var jo på tale i 1954, da der sidste gang foretoges ændringer i den militære retspleje. Det blev dengang nævnt af den daværende forsvarsminister, det nuværende ærede medlem hr. Rasmus Hansen, og der er jo også i forsvarsministeriet udarbejdet et udkast til en sådan principiel ændring af påtalemyndighedens organisation. Dette udkast har været forelagt det sagkyndige udvalg, der blev nedsat i 1954 til at overveje forslag om yderligere ændringer af den militære retspleje og om værnepligtige meniges friheder. Udvalget har imidlertid efter det oplyste ikke kunnet tiltræde det nævnte udkast, men er enstemmigt gået ind for at bibeholde den nuværende ordning og har derfor nøjedes med at udarbejde nogle ændringer, der ikke har nogen principiel karakter. Det her foreliggende lovforslag bygger i alt væsentligt på det af udvalget udarbejdede udkast.

Også jeg forstår, at forsvarsministeren i det foreliggende lovforslag har fulgt udvalgets indstilling og er gået med til at bibeholde den nugældende ordning, og det vil jeg på forhånd også mene er rigtigt at gøre. Rent principielt må efter min opfattelse en ordning bygget op som anklagemyndigheden inden for den civile strafferetspleje, således at man fik en uafhængig anklagemyndighed også inden for militære sager, siges at være det mest tilfredsstillende; men jeg kan naturligvis godt indse, at der er et væsentligt modstående hensyn, man må tage i betragtning, nemlig hensynet til disciplinen blandt mandskabet, og det er naturligvis klart, at den enstemmige indstilling, der foreligger fra det sagkyndige udvalg, som blandt sine medlemmer tæller såvel militære som civile sagkyndige, må veje tungt til. Jeg har dog bemærket mig,

at formanden for udvalget, generalauditør K. Christensen, i og for sig har været stemt for ministeriets forslag; men alligevel har tilsluttet sig flertallet.

Jeg vil imidlertid mene uanset den indstilling, jeg altså på forhånd har over for forslaget, at det vil være rimeligt, om vi i udvalget nærmere overvejer den principielle ændring, som der har været tale om. Forholdet er jo det, at i Sverige, som — det vil jeg gerne indrømme — danner en undtagelse, er anklagemyndigheden organiseret på den måde, at den alene repræsenteres af de ordinære anklagere, der indbringer sagerne for de civile domstole, og så vidt mig bekendt er mandstugten inden for det svenske forsvar ikke ringere end herhjemme. Om den er bedre, skal jeg ikke kunne udtale mig om; det savner jeg tilstrækkelig forudsætning til at bedømme.

Jeg finder, det havde været ønskeligt, om vi havde fået lidt nærmere besked om den ordning, som man har i Sverige, om vi havde fået en udtalelse — og det vil jeg mene at vi bør have i udvalget — fra svenske sagkyndige kredse om, hvorledes man bedømmer den ordning, man har derovre, også set i relation til disciplinens opretholdelse.

Man har i forsvarsministeriet udarbejdet et forslag, der gik ud på denne principielt ændrede ordning af anklagemyndigheden. Jeg ved ikke, hvem der har taget initiativet til udarbejdelsen af dette forslag; jeg kunne have lyst til at spørge den højtærede forsvarsminister, om det er noget, ministeriet selv har taget initiativet til, eller om det er noget, man i ministeriet har udarbejdet som bunden opgave, om jeg så må sige med ført pen, uden at man har haft hjertet med i arbejdet. Jeg forstår, at auditørkorpset i og for sig også principielt går ind for en ordning som den, der er foreslået i det af ministeriet udarbejdede forslag.

Som sagt, jeg tror, at vi bør undersøge denne sag lidt nærmere i et udvalg, men bliver man stående ved den nuværende ordning og bygger på det nuværende princip,